

Căsătoria, un dar din Eden

Pentru studiul din săptămâna aceasta, citește: Geneza 2:18-25; Marcu 10:7-9; Efeseni 5:22-25; Matei 5:27-30; 2 Corinteni 3:18.

Sabat după-amiază

Text de memorat: „Domnul Dumnezeu a zis: «Nu este bine ca omul să fie singur; am să-i fac un ajutor potrivit pentru el.»” (Geneza 2:18)

Gândește-te la binecuvântările pe care le oferă o căsnicie fericită și o familie iubitoare! Ce privilegiați sunt cei care au această experiență! Din nefericire, pentru prea mulți oameni căsnicia înseamnă mai degrabă durere și supărare decât bucurie și pace. Dar ea nu a fost menită să fie așa și nici nu trebuie să fie așa. Situația tragică a multor căsătorii este o dovadă puternică despre degradarea în care s-a cufundat rasa umană din cauza păcatului.

„Dumnezeu a fost Acela care a oficiat prima căsătorie. Astfel, această instituție Îl are ca întemeietor pe Creatorul universului. «Căsătoria să fie ținută în toată cinstea» (Evrei13:4); ea a fost unul dintre primele daruri pe care le-a dat Dumnezeu omului și este una dintre cele două instituții pe care, după căderea în păcat, Adam le-a luat dincolo de poarta Paradisului. Când principiile divine sunt recunoscute și urmate în această legătură, căsătoria este o binecuvântare; ea ocrotește curăția și fericirea neamului omenesc, satisface nevoile sociale ale omului și îi înalță natura fizică, intelectuală și morală.” (*Patriarhi și profeți*, pag. 46)

Ce ideal minunat! Studiul din săptămâna aceasta ne îndreaptă atenția spre câteva dintre principiile care stau la baza acestui ideal.

Dintr-un abis primordial, Dumnezeu a creat lumea noastră prin puterea cuvântului Său. Pe parcursul relatării acestui act minunat, întâlnim de mai multe ori ideea că un anumit lucru care a fost adus la existență era bun și, la final, Domnul declară că toate lucrurile erau „foarte bune” (Geneza 1:31). Cu toate acestea, se afirmă la un moment dat că un lucru era *lo tov*, adică nu era bun.

1. Ce anume nu era bun și de ce? Care sunt implicațiile acestei declarații? Geneza 2:18

Dumnezeu a evaluat tot ce făcuse și a declarat că toate erau bune. Dar situația s-a schimbat când l-a creat pe Adam. La momentul acela, Adam era singur. El purta chipul lui Dumnezeu chiar dacă era singur, dar nu putea reflecta în mod complet „chipul Său”, care include relația dintre Persoanele Dumnezeirii. După cum știm, Dumnezeirea este alcătuită din Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt. Prin urmare, Adam avea nevoie de o ființă ca el, cu care să lege o relație bazată pe dragoste și sprijin reciproc, prin care să reflecte relația dintre Persoanele Dumnezeirii.

2. Citește Geneza 2:19-21. După ce act de creație trimite Dumnezeu un somn adânc peste om și o creează pe Eva din coasta lui? Ce legătură ar putea exista între aceste două momente?

Cheia răspunsului se află, probabil, în ultima parte a versetului 20. În timp ce le pune nume animalelor, Adam a observat în mod sigur că ele erau perechi, parte bărbătească și parte femeiască, pe când el nu avea pe cineva care să fie ca el. Domnul intenționase încă de la bun început să-i dea o soție, dar a dorit mai întâi să-i trezească această nevoie, să-l ajute să devină conștient că îi lipsea ceva, pentru ca apoi să aprecieze mai mult darul Său.

Meditează la contrastul dintre declarația că toate celelalte lucruri erau bune și declarația că singurătatea lui Adam nu era bună. Ce ne spune acest lucru despre valoarea relațiilor? Ce poți face pentru a consolida relațiile cu oamenii din jurul tău?

Obiectivele instructorului

La nivelul cunoștințelor: Membrii grupei să recunoască și să înțeleagă ordinea stabilită de Dumnezeu la creațiune, pentru căsătorie.

La nivelul sentimentelor: Să ia în considerare cu respect ce înseamnă ordinea pe care a stabilit-o Dumnezeu pentru căsătorie atunci când l-a făcut pe om.

La nivel practic: Să urmeze exemplul dat de Domnul Hristos, așa cum este arătat Filipeni 2, aplicându-l la viața de cămin.

SCHIȚA STUDIULUI

I. Cunoștințe: „De aceea va lăsa omul ..., se va lipi ... și se vor face un singur trup.”

A. Care a fost ordinea stabilită de Dumnezeu la creațiune pentru perioada de dinainte de căsătorie?

B. Care a fost ordinea stabilită de Dumnezeu pentru perioada de după căsătorie?

II. Sentimente: Respect față de ordinea stabilită de Dumnezeu pentru căsătorie

A. Ultimul act al creațiunii a adus câteva modificări în ceea ce privește căsătoria pentru a se putea adapta stării căzute a omului. Cum ne ajută ordinea stabilită după căderea în păcat să ne păstrăm respectul față de căsătorie?

B. În Efeseni 5, Pavel prezintă pe scurt principiile supunerii reciproce în căsătorie. Cum trebuie să se supună soțul și soția unul altuia, egali fiind, fără ca vreunul dintre ei să se simtă inferior sau să îl domine pe celălalt?

III. Practic: Umilință înaintea Domnului

A. Cum poți urma exemplul lui Hristos prezentat în Filipeni 2, aplicându-l la viața de cuplu?

B. În ce alte moduri putem aplica principiile pe care le găsim în exemplul Său la alte aspecte ale vieții noastre?

Rezumat: Înainte de cădere, Adam și Eva erau parteneri egali. Moise prezintă o normă morală inspirată din Eden, referitoare la modul în care ar trebui să intrăm în căsătorie. Există o ordine importantă care trebuie urmată: *va lăsa, se va lipi și se vor face un singur trup*. Pavel arată în Efe-

Geneza 2:20 spune că Adam a pus nume animalelor și astfel ne ajută să înțelegem marea deosebire dintre om și toate celelalte viețuitoare. Niciun animal nu se putea compara cu Adam. Nici măcar în familia maimuțelor nu s-a găsit o făptură asemănătoare cu el, pentru că Adam nu era ca maimuța. Este important să ținem minte ideea aceasta, pentru că atât de mulți oameni promovează ideea că ființa umană nu este decât o maimuță evoluată. Noi nu suntem maimuțe! O maimuță nu ar fi avut cum să fie potrivită ca tovarășă de viață pentru Adam tot așa cum nu ar avea cum să fie nici pentru noi!

3. Ce metodă a folosit Dumnezeu pentru a o crea pe tovarășa de viață a lui Adam? Ce semnificație are acest lucru? Geneza 2:21,22

Dumnezeu a modelat cu mâinile Sale trupul lui Adam din țărâna pământului și a procedat la fel și cu trupul Evei, folosind o coastă de-a lui Adam. El nu a avut neapărat nevoie de coasta lui Adam pentru a o crea pe Eva, ci ar fi putut să o creeze la fel cum l-a creat pe Adam, ba mai mult, ar fi putut rosti un cuvânt pentru a o aduce la existență.

Totuși El a urmărit ceva atunci când a creat-o din coasta lui Adam. Dacă Adam și Eva ar fi fost creați complet separat, faptul acesta ar fi însemnat că ei erau, prin natura lor, două persoane complet independente. Însă faptul că aveau în comun o parte a corpului ne spune că ei trebuiau să fie uniți și să formeze un singur trup.

După ce a fost creată, Eva a fost adusă la Adam pentru a-i fi „un ajutor potrivit” (vers. 18). Ea a fost făcută din Adam (vers. 22) și i-a fost dăruită lui Adam (vers. 22). Metoda prin care a fost creată Eva ne arată clar că Dumnezeu putea să-i ofere lui Adam oricând o tovarășă de viață. Lucrul acesta avea să devină important mai târziu, când Adam a trebuit să aleagă între a i se alătura Evei mâncând din fruct sau a avea încredere că Domnul va rezolva situația. Adam avea nenumărate motive să creadă că Dumnezeu îi va purta de grijă și, de aceea, păcatul lui este cu atât mai grav.

4. Cum a reacționat Adam când a văzut-o pe Eva? Geneza 2:23

Adam a fost atât de încântat când a văzut-o pe Eva, încât a compus o poezie. În acest verset este prima poezie din Biblie. Ea reflectă respectul lui Adam față de soția lui și intimitatea relației lor. Ea trebuia să fie egala lui, un alt dar al lui Dumnezeu care avea să fie distrus prin căderea în păcat.

seni 5 care este idealul pentru căsătorie după căderea în păcat: supunerea reciprocă, dar în moduri diferite.

PAȘII ÎNVĂȚĂRII

1. MOTIVEAZĂ!

Ideea centrală pentru creștere spirituală: Căsătoria a fost adusă la existență în Eden și a fost însoțită de anumite reglementări menite să ne protejeze fericirea.

Recomandare: Utilizează gândurile de mai jos pentru a-i ajuta pe membrii grupei să înțeleagă faptul că Dumnezeu are un anumit plan pentru intrarea în căsătorie, plan pe care l-a detaliat la creațiune.

„De aceea va lăsa omul pe tatăl său și pe mama sa și se va lipi de nevasta sa și se vor face un singur trup” (Geneza 2:24). Moise prezintă aici o normă morală pentru intrarea în căsătorie, normă bazată pe ordinea stabilită de Dumnezeu la creațiune.

Mai întâi, Moise spune că omul își „lasă” părinții înainte de a se alătura soției sale. Aceasta înseamnă că, înainte de căsătorie, omul trebuie să-și stabilească independența, să demonstreze că-și poate conduce viața singur. Dacă nu-și poate conduce viața sa, atunci cum va reuși să conducă o căsătorie?

În al doilea rând, el „se lipește” de nevasta lui. Cuvântul ebraic este utilizat cu referire la modul în care este lipită pielea de trup, denotând astfel o relație puternică și permanentă. Dar când este realizată pe deplin această relație permanentă? La nuntă. Logodna nu este o relație permanentă, pentru că se sfârșește fie cu ruperea relației, fie cu căsătoria.

În final, după stabilirea relației permanente, cei doi „se vor face un singur trup”. Este greu să spui nu dorinței, înainte de stabilirea relației permanente, dar puterea disciplinei necesare pentru a aștepta este una și aceeași cu puterea disciplinei necesare pentru a face o căsătorie să funcționeze toată viața. Dacă nu reușim să ne impunem această disciplină înainte de căsătorie, capacitatea de a menține relația după căsătorie va fi mult mai mică. În planul lui Dumnezeu, căsătoria este o materializare a chipului lui Dumnezeu, care ilustrează unitatea permanentă a Trinității după asemănarea căreia suntem creați.

Scriitorul William Faulkner a numit odată căsătoria un „eșec” și a notat că „singura cale de a avea liniște este ... să o păstrezi pe prima [soție] și să stai cât poți mai departe de ea, cu speranța că vei trăi mai mult decât ea.” Ce tristă reflecție a situației în care se găsesc multe căsnicii!

5. Citește Marcu 10:7-9. Ce versete citează Domnul Isus în acest pasaj? Ce caracteristici ale căsătoriei fericite putem desprinde din cuvintele Sale?

Beneficiile despărțirii de părinți pentru a întemeia o nouă familie sunt atât de bine cunoscute, încât aproape că nici nu mai e necesar să fie amintite. Problemele cu rudele constituie una dintre cauzele principale ale disensiunilor dintre soți. De aceea un prim pas necesar pentru întemeierea unei familii fericite este respectarea independenței noului cuplu, prin asigurarea unei locuințe separate de cea a părinților, dacă lucrul acesta e posibil. Dar, chiar dacă lucrul acesta nu e posibil, autonomia și intimitatea noului cuplu trebuie să fie respectate.

Unitatea este o altă caracteristică a căsniciei fericite. Pentru a fi uniți nu înseamnă că partenerii nu au voie să-și mai întrebuințeze creierul în mod individual; dimpotrivă, ei trebuie să urmărească amândoi același scop: de a face tot ce e mai bine unul pentru altul și pentru căsnicia lor.

În același timp, Domnul Isus a subliniat caracterul durabil al căsătoriei. Căsnicia nu este o relație temporară, căreia să-i punem capăt când nu ne mai convine. Este un angajament pe viață. Cei care nu sunt pregătiți să intre într-un astfel de angajament ar trebui să amâne luarea deciziei de a se căsători până când vor fi pregătiți.

6. Ce principii ale căsniciei fericite sunt prezentate în Efeseni 5:22-25?

Soțul are privilegiul de a se dăruie pe sine soției sale printr-o slujire din iubire, la fel cum Hristos S-a dăruit bisericii. La rândul ei, soția trebuie să-și respecte soțul și să coopereze pentru atingerea țăelurilor lor comune. Avem aici soluția la discordia adusă de păcat în relația de căsătorie. Dragostea care se sacrifică pe sine va fi întâmpinată cu respect, dragoste și urmărirea fericirii reciproce. Familiile noastre pot fi o pregustare a cerului.

De discutat: Ți s-a întâmplat vreodată în copilărie să strici o surpriză din cauză că nu ai așteptat până la momentul deschiderii cadourilor? De ce nu ai mai simțit tot atâta bucurie ca atunci când ai așteptat până la momentul potrivit? În ce alt tip de situații nu ai așteptat așa cum ar fi trebuit și bucuria ta a fost mai mică din această cauză?

2. APROFUNDEAZĂ!

Recomandare: Transmite-le membrilor grupei tale ideea că Dumnezeu a creat căsătoria pentru a fi o uniune care să se bazeze pe sacrificiu de sine și pe iubire. Nici soțul și nici soția nu a fost făcut stăpân(ă) asupra partenerului de viață.

Comentariu biblic

Căsătoria: O materializare a chipului lui Dumnezeu

(Recitiți în cadrul grupei Geneza 2:18,21-24.)

Biblia spune că, atunci când a făcut-o pe Eva, Dumnezeu a intenționat să îi dea lui Adam „un ajutor potrivit”. Ce fel de ajutor urma să fie Eva? În vocabularul ebraic, *ajutorul* este acea persoană care îl completează pe celălalt, aflându-se la același nivel cu acesta. Astfel, Eva a fost creată să fie egala lui Adam. (Și Ellen G. White susține această explicație – vezi *Căminul adventist*, pag. 25, și *Patriarhi și profeți*, pag. 46.)

Însă, odată cu păcatul, intervine o schimbare. Domnul îi spune Evei: „Dorințele tale se vor ține după bărbatul tău.” Textul nu spune decât că ea urma să fie subordonată bărbatului ei. Ea nu urma să fie subordonată tuturor bărbaților în general, fiindcă textul se referă numai la instituția familiei. El nu face referire la relația dintre sexe în general. Ellen G. White notează următoarele: „Dacă principiile cuprinse în Legea lui Dumnezeu ar fi fost păstrate cu grijă de oamenii căzuți în păcat, atunci această sentință, urmare a păcătuirii, s-ar fi dovedit o binecuvântare pentru ei; însă abuzarea de supremația care i s-a dat bărbatului a făcut ade-seori atât de amară viața femeii, o adevărată povară.” (*Căminul adventist*, pag. 115) Atunci, care este semnificația acestui text despre subordonare din Geneza?

În Efeseni 5, Pavel preia ideea ordinii stabilite la creațiune și face câteva comentarii despre idealul căsătoriei stabilit după căderea în păcat. Mai întâi, el ne recomandă supunerea reciprocă – „Supuneți-vă unii altora în

Una dintre cele mai frumoase ilustrări ale dragostei lui Dumnezeu față de om este relația dintre soț și soție. Ea este un dar minunat de la El. Totuși, așa cum se întâmplă cu toate darurile, nici acesta nu vine necondiționat, adică nu este un dar cu care putem face ce ne place. Dumnezeu a stabilit anumite clauze clare: relația intimă poate exista între soț și soția lui, între un bărbat și o femeie și numai în cadrul căsătoriei. Orice depășește aceste limite înseamnă păcat.

7. Citește Matei 5:27-30. Observă cât de serios vorbește Domnul Isus despre subiectele abordate aici. În definitiv, care este riscul?

Oricât de mult ne-ar plăcea să punem accent (și e corect să procedăm așa) pe harul și pe iertarea oferite de Isus păcătoșilor, nu putem ignora standardele înalte de moralitate pe care El le-a respectat în viața Sa și despre care a predicat. Isus nu ar fi putut întrebuița aici un limbaj mai tranșant prin care să avertizeze împotriva imoralității. Să-ți scoți ochiul? Să-ți tai brațul? Dacă trebuie să faci lucrurile acestea pentru a rămâne cast, atunci merită să le faci; altminteri, riști să pierzi viața veșnică.

„Dacă toți cei care susțin că păzesc Legea lui Dumnezeu n-ar săvârși nelegiuirea, sufletul meu s-ar simți liber; însă nu așa stau lucrurile. Chiar și unii dintre cei care susțin că țin toate poruncile lui Dumnezeu se fac vinovați de păcatul adulterului. Ce aș putea spune ca să le trezesc simțurile amorțite? Principiul moral, respectat cu strictete, devine unica siguranță a sufletului.” (*Sfaturi pentru sănătate*, pag. 621, 622)

Deși avertizarea Domnului Isus din acest pasaj este foarte tranșantă, nu trebuie să uităm istoria femeii prinse în adulter (Ioan 8:1-11). Cum putem păstra echilibrul dintre susținerea standardelor despre care a vorbit Isus în Matei 5 și manifestarea harului și a compasiunii față de cei care cad în păcat, așa cum le-a manifestat El în acea ocazie?

frica lui Hristos” (vers. 21) – , dar soțul și soția se vor supune în mod diferit. Versetul 22 continuă ideea: „Nevestelor, fiți supuse bărbaților voștri ca Domnului.” Pavel se adresează direct soției, la fel cum face în Coloseni 3:18, unde arată că soția trebuie să își dea seama când este convenită supunerea. Prin faptul că i se adresează în mod direct, Pavel o cheamă pe soție să se supună soțului ei *în mod voluntar*, ca *egală* a lui, și nu involuntar, ca ființă inferioară lui. Pavel nu îi îndeamnă pe bărbați să vegheze ca soțiile să le fie supuse. În aceste condiții, cum trebuie să se supună soții soțiilor lor?

Pavel explică acest lucru în Efeseni 5:25-29. Soțul nu este chemat să stăpânească peste soția sa, ci să o iubească așa cum iubește Hristos biserica. Dragostea lui Hristos față de biserică este altruistă, plină de sacrificiu de sine. În loc să se folosească de divinitatea Sa pentru a-Și impune autoritatea asupra bisericii, El „S-a dezbrăcat pe Sine Însuși și a luat chip de rob” (Filipeni 2:7). Pentru Pavel, Filipeni 2 este codul etic al comportamentului creștinului. După cum Hristos a renunțat la drepturile și privilegiile Sale divine pentru a ne sluji nouă cu atâta jertfire de sine, tot la fel trebuie să se poarte și soțul față de soția lui. Pentru el, nevoile și bunăstarea ei ar trebui să fie mai importante decât propriile privilegii și propriul confort.

Acesta este genul de soț căruia soția i se poate supune. Idealul lui Dumnezeu este ca amândoi să se supună unul altuia, chiar dacă în mod diferit. Dacă este respectat acest principiu, ordinea stabilită după căderea în păcat va transforma căsătoria într-o binecuvântare pentru ambii parteneri.

De discutat: Dumnezeu nu a intenționat niciodată (nici măcar după căderea în păcat!) ca soții și soțiile să se poarte unul cu celălalt în mod tiranic sau egoist. Reflectă purtarea ta față de soțul tău/soția ta exemplul Domnului Hristos prezentat în Filipeni 2?

Cercetătorii Bibliei știu foarte bine că, atât în Vechiul, cât și în Noul Testament, căsătoria apare ca un simbol al relației dintre Dumnezeu și poporul legământului Său. Astfel, Biblia întrebuințează de nenumărate ori imaginea femeii necredincioase drept simbol al apostaziei și al decăderii atât de răspândite în Israelul din vechime. Un exemplu găsim în Exodul, unde Domnul le spune israeliților să nu intre în niciun fel de relații apropiate cu păgânii din jurul lor, întrucât aceștia, fiind foarte perversi, îi puteau duce în rătăcire.

8. Citește Exodul 34:15,16. Ce imagine folosește Domnul în această avertizare? Cum o putem înțelege, dat fiind că se considera că poporul lui Dumnezeu era „căsătorit” cu El? Vezi și Ieremia 3:14.

În același timp, imaginea bisericii, ca mireasă a lui Hristos, ne îndreaptă atenția spre unitatea dintre credincioși și Hristos, în special atunci când ea este înțeleasă în contextul idealului biblic pentru căsătorie: un bărbat și o femeie uniți printr-o relație caracterizată de iubire și sacrificiu de sine.

9. Ce învățături găsim în Efeseni 5:28-32 și Apocalipsa 19:5-9?

În aceste pasaje, relația dintre parteneri în cadrul căsătoriei ideale este comparată cu relația dintre Dumnezeu și poporul Său. Dumnezeu îi invită pe copiii Săi să se alăture într-o relație strânsă. Aveam aici o uimitoare ilustrare a preocupării Sale față de poporul Său și a dorinței Sale de a ne aduce în părtășie cu El.

Ce decizii poți lua pentru a te apropia mai mult de Domnul și de idealul reprezentat prin conceptul biblic de căsătorie? De ce decizia aceasta îți aparține în totalitate?

3. APLICĂ!

Întrebări

Ce înseamnă pentru soți și pentru soții supunerea reciprocă prezentată în Efeseni 5?

De ce nu îi îndeamnă Pavel pe soți să vegheze ca soțiile lor să li se supună?

Pavel le recomandă creștinilor principiile din Filipeni 2:5-7 ca pe un cod etic (vezi, de exemplu, 1 Corinteni 9, unde Pavel are anumite drepturi, dar refuză să le revendice pentru a atinge un scop mai nobil). Efeseni 5 aplică aceste principii în special în dreptul soților, dar nici soțiile nu sunt excluse.

Ce poți face pentru a oferi mai mult sacrificiu de sine și mai mult altruism în modul în care te porți cu partenerul de viață, copiii și oamenii, în general?

4. ILUSTREAZĂ!

Ascultarea de Dumnezeu și respectarea principiilor Lui într-o lume a păcatului nu garantează în mod automat succesul tuturor căsătoriilor întemeiate pe aceste norme. Degradarea adusă de păcat și acțiunea liberului arbitru care fac ca rezultatul să nu mai fie atât de sigur, dar ascultarea crește șansele de reușită.

Activitate: Discutați în cadrul grupei cum era căsătoria înainte de intrarea păcatului în lume. Ce principii guvernau relația dintre soț și soție? Ce pot face cuplurile căsătorite de astăzi pentru a reflecta aceste principii?

Înțelegerea adecvată a moralității, și în special a moralității sexuale, este în mod vădit legată de înțelegerea adecvată a originilor noastre. Spre exemplu: filosofia evoluționistă nu oferă o bază obiectivă pentru legătura dintre relația sexuală și moralitate. Există multe tipuri de „sisteme de împerechere” ale animalelor. Unele specii sunt poligame și multe sunt mixte. Numai câteva specii sunt în principal monogame, dar studiile genetice au arătat că multe specii care par a fi monogame nu sunt în realitate așa. În cazul multor specii, femela dă naștere mai multor pui, dar nu toți au același tată. Dacă nu ar exista standardul de moralitate obiectiv oferit de Creator, nu am avea nicio bază pentru a evalua comportamentul sexual al cuiva ca fiind bun sau rău din punct de vedere moral. Presiunile care se fac în prezent pentru aprobarea relațiilor homosexuale sunt un exemplu în acest sens. Numai în lumina raportului biblic al creării omului putem înțelege în mod corect căsătoria.

„Atât în Vechiul, cât și în Noul Testament, legătura căsătoriei este folosită pentru a reprezenta unirea sfântă și iubitoare dintre Hristos și poporul Său. Pentru Isus, bucuria sărbătorii de nuntă vorbea despre desfătarea ce va domni în ziua când El Își va aduce mireasa în casa Tatălui și când cei răscumpărați și Răscumpărătorul vor sta la masa de la nunta Mielului. (*Hristos, Lumina lumii*, pag. 151)

Întrebări pentru discuție

1. Darwinismul neagă raportul biblic despre crearea lumii și a omului și tot ce are legătură cu ea. Ce reguli pentru comportamentul sexual oferă darwinismul? Cum sunt aceste reguli în raport cu idealul biblic?
2. Dă câteva exemple biblice de căsătorii și familii fericite. Dă și câteva exemple de căsătorii și familii nefericite. Ce putem învăța de la ambele tipuri de exemple?
3. Recitește descrierea soției virtuoză din Proverbele 31:10-31. Cum crezi că ar trebui să fie soțul acestei femei din punctul de vedere al caracterului?
4. Cum ar putea deveni biserica ta un loc în care să fie recunoscute și consolidate idealurile căsătoriei? Ce poate face biserica ta în mod practic pentru a fi un astfel de loc?